

SZIGETBECSEI KRÓNIKA

Dápai elismerő oklevél

A magas elismerés a közösséget is illeti

Alig több, mint egy hónapon belül két megtiszteltetés is érte Szigetbecsét. 2003. november 16-án – ahogy arról előző számunkban hírt adtunk - Magasitz Lajos polgármester személyes kitérítést vehetett át Spányi Antal megyés püspök úrtól. Az okot és az alkalmat a szigetbecsei katolikus templom tetejének felújítása, elkészülte utáni püspöki áldás szolgáltatta.

December 21-én újabb megható ünnepségek lehettek tanúi a hívők a szentmise során. A polgármester ezúttal Pázmány Béla plébános úr kezeiből vehette át a II. János Pál őszentsége képével díszített pápai elismerő oklevelet.

Mindkét alkalommal sikerült a várható eseményt titokban tartani, így érthető volt a kitérítetett meglepetése, még inkább meghatódása.

Erről utóbb így emlékezett:

„Amikor átvettem az oklevelet, éreztem, hogy ott mondanom kell valamit az összegyűlteknél. Időm sem volt gondolkozni, szívből mondtam ezúttal is, hogy ez a magas

elismerés nemcsak engem illet, hanem az egész szigetbecsei közösséget, minden támogatót is. Nem valami kötelező udvariasság mondatta ezt velem. Hiszek abban, hogy joggal osztoznak velem az elismerésben mindazok, akikkel közösen végeztük az így jutalmazott, 13 éve folyó munkát.

A püspöki kitérítést és most a pápai elismerést ugyan én vettem át, de egymagamban nem tudtam volna elvégezni, elérni azt, amit ezek az elismerések jutalmaztak.

Ezért érdemes nagyon röviden és vázlatosan áttekinteni az 1990-es önkormányzati választások óta eltelt idő ilyen jellegű eseményeit.

Már az 1991-es évi terveinkben kiemelt fontossággal szerepelt a község egyházi létesítményeinek felújítása, rendezése. Abban az évben megtörtént a templomkert és a temető rendezése. A temetőben ez a munka 1992-ben is folytatódott, a területen aszfalt utat építünk. 1993-ban emlékhelyeink kerültek sorra. Szép, régi szobrainkat - Szent Vendel, Nepomuki Szent János -, Szent István vértanúról

elnevezett első templomunk helyén emelt keresztet az idő megviselte. A szobrokat és a keresztet újra cseréltük, a régieket őriztük. Reméljük, egyszer majd felújítva díszei lehetnek községünk múltjáról mesélő múzeumunknak.

A parkosított emlékhelyeket 1994 őszén áldotta meg a püspök úr. A következő évben a ravatalozó teljes felújítására került sor. Ezután is a közösség évente egyszer-kétszer elvégezte a temető rendezését. 1999-ben a templom teljes villamoshálózatának felújítása volt soron.

2000-ben az addigi, talán legnagyobb méretű összefogással, közös áldozatvállalással készülő fejlesztésnek lehetett tanúja Szigetbecse. Elkészült 630 m hosszan, 3 kapuval a temető kerítése. A 2,5 milliós költséghez a lakosság 800.000.- Ft-tal járult hozzá.

Tudatos és azóta is megkérdőjelezhetetlen döntése volt a község egyházi és világi képviselő-testületeinek, hogy nem adják vállalkozásba a temető működtetését. Úgy gondoltuk és ebben a lakosság is támogatott bennünket, hogy a temető minden vonatkozásában a közösségé, fenntartása, rendezése az itt élők dolga, felelőssége.

Időben a legutolsó, ugyanakkor a legjelentősebb munka volt a 2003 őszén befejeződött templomtető-felújítás. Ismert, hogy ennek során is milyen megható módon mutatkozott meg a község segítőkészsége. A költségeket a püspökség, Szigetbecse önkormányzata mellett jelentős részben a szigetbecsei lakosság (nemcsak a hívők) és a szomszéd települések közösségei adták össze.

Szigetbecse egyházi létesítményeit érintő tevékenységek, az összefogással megvalósuló fejlesztések híre Rómába is eljutott, hála püspök urunknak és plébános urunknak. A pápai elismerés 13 év közösségi munkáját értékeli, így az elismerésben én, aki az oklevelet átvehettem, osztozom ezzel a közösséggel.

Hiszem, hogy egy kis község egymásra utalt lakóinak mindennél fontosabb a nyugalom, a lelkek békéje és az, hogy örömmel menjenek a szép, rendezett környezetű templomba, jó érzéssel látogathassanak a temetőbe.

Örüljünk együtt a pápai elismerésnek, mert ezt együtt érdemeltük ki.”

Testületi ülések

- A költségvetés első általános vitája
- Megváltozott díjakról határoztak
- Elkészületben a kábeltévé-hálózat kiépítése

2003. december 29.

Az elmúlt év utolsó – rendkívüli – testületi ülésén két fő téma szerepelt a napirenden. A képviselők rendeletet alkottak a szennyvízkezelési és szállítási díj mértékéről, elfogadva a 14 %-os emelést. Ennek összetevői az infláció, az áfa növekmény és a kötelező amortizáció.

A díj mértéke. Lakossági: 178.- Ft + 27.- Ft áfa = 205.- Ft/m³. Közületi: 267.- Ft + 40.- Ft áfa = 307.- Ft/m³. Erről rendeletet alkottak.

*

Ezután megvitatták az oktatási intézmények kötelező minimum-eszköz igényét, melyet jog szabályoz. Végül a polgármester felolvasta Schmidt Mihálynak, a sportegyesület elnökének levelét, melyben köszönetet mondott az egyesület nevében az önkormányzatnak, a képviselő-testületnek, az év folyamán nyújtott erkölcsi és anyagi támogatásért.

A testület elismerését fejezte ki az egyesületnek a végzett munkáért, az elért eredményekért és további sikereket kívánt a sportközösségnek.

2004. január 26.

Ezen az ülésen a teljes létszámban megjelent testület a község legfontosabb dokumentumának, az önkormányzati és az oktatási intézmények éves költségvetésének a tárgyalássorozatát kezdte meg.

*

Előzőleg a kibővített pénzügyi bizottsági ülésen vették nagytitkot alá a tervezet minden egyes pontját. Az akkor megfogalmazott javaslatokat is beépítették abba a tervezetbe, mely a plenáris ülés elé került. Ez volt a költségvetés első általános vitája.

Ezt követi majd a tervezett menetrend szerint február 12-én az újabb kibővített pénzügyi bizottsági ülés, majd február 16-án a képviselő-testületi ülés, melyen sor kerül a költségvetés tervezetének második általános vitájára. Február 19-én az érdekképviselőkkel és az intézményvezetőkkel történik meg az egyeztetés, végül a bizottsági ülésen a részletes elemzés. Mindezen viták, tárgyalások, egyeztetések után, február 23-án tes-

tületi ülésen elfogadásra kerülhet az önkormányzat, valamint az oktatási intézmények 2004. évi költségvetése.

*

Az ülés napirendje szerint először Raffay Béla igazgató a szigetbecsei oktatási intézmények, valamint a társulás költségvetési tervezetéről adott tájékoztatást, különös tekintettel az előzőleg a pénzügyi bizottságban javasolt változtatásokra. Ezekről a képviselők véleményt cseréltek. Hasonló módon tárgyaltak az önkormányzati költségvetési tervezetről is.

A polgármester ismertette a tervezetben kiinduló pontként számító tervezett bevételi és kiadási összegeket. A kettő különbségéből adódó hiány ismeretében kellett gondolkodni ennek lefaragásáról.

A vita során határozatot hoztak arról, hogy a köztisztviselők bérének 3 %-os emelését beépítik a költségvetésbe.

Több javaslat hangzott el, döntések azonban értelemszerűen nem születtek, a javaslatokra a következő bizottsági, illetve testületi ülésen, a költségvetés második olvasata során újra visszatérnek.

*

2004. február 1-jén kerül sor a megváltozott vízdíj bevezetésére. A testület úgy döntött, hogy 5%-os inflációt figyelembe véve, beszámítva a 3%-os áfa emelést, a vízdíj mértékét 8%-kal emeli. Így az alapidíj éves összege 128 Ft+14% áfa, azaz 147.20 Ft. A vízdíj m³-enként 115.10 Ft (101 Ft+15% áfa). Erről a képviselők rendeletet alkottak.

*

Az étkezési díjat helyi rendeletben kell meghatározni. Az étkezési díjak az alábbiak szerint alakulnak.

Tízórai 38 Ft+15% áfa = 43.70 Ft/adag.

Óvodáskorúak ebédje 211 Ft+15% áfa = 243 Ft. Iskoláskorúak ebédje: 234 Ft+15% áfa = 269 Ft.

Uzsonna 34 Ft+15% áfa = 39.10 Ft. Felnőttek ebédje 300 Ft+15% áfa = 345 Ft.

A fenti térítési díjból a községi önkormányzat 30% kedvezményben részesíti a más kedvezményben nem részesülő iskolásokat és óvodásokat. A fenti díjakat a képviselők elfogadták és erről rendeletet alkottak.

*

Legutóbb a bérleti díjak mértékéről állapotok meg a képviselők, de nem döntöttek a Művelődési Ház bérleti díjáról. Erről ezúttal az alábbiak szerint határoztak: Nagyterem és egyéb helyiségek lakodalom esetén: 9.600.- Ft + 15 % áfa. Nagyterem félnapos rendezvényénél: 1.800.- Ft + 15 % áfa. Kisterem 600.- Ft + 15 % áfa.

*

Tárgyaltak a kábel TV hálózat kiépítésének előkészítéséről. Várják az ezzel foglalkozó cég részletes ajánlatát. Ennek birtokában döntenek e kérdésben. Utána történhet a lakosság írásos megkeresése.

*

A Roma Kisebbségi Önkormányzat levélben fordult a testülethez, melyben felajánlották, hogy támogatás ellenében vállalnák a játszótéri park rendben tartását. A képviselők úgy határoztak, hogy a kérdés átgondolásával megbízzák a pénzügyi bizottságot.

*

A 186 önkormányzatot tömörítő Közép-Dunavidéki Hulladékgyűjtési Konzorcium Magasitz Lajost beválasztotta tagként ellenőrző bizottságába. A tisztség elfogadását a képviselő-testület tudomásul vette.

Gondoljuk át...

A Szigetbecsei Krónika 2003. július-augusztusi számában cikk jelent meg „Használjuk ki a szennyvízhálózatot” címmel, amelyben szorgalmaztuk a szennyvízhálózatra való rákötéseket.

Az újságban megjelentetett kérés csak részben talált meghallgatásra. Továbbra is vannak olyan családi házak, amelyeknél a szennyvízelhelyezés nem felel meg a környezetvédelmi szabályoknak.

Ismételten kérjük mindazokat, akik a családi ház szennyvízrendszerét eddig még nem kötötték rá a hálózatra, hogy 2004. május 31-ig végeztessék el ezt a munkát.

Ezen határidő után helyszíni ellenőrzés során kell adat- és állapotfelmérést végezni a keletkezett szennyvíz elhelyezéséről. A kapott és tapasztalt adatok, tények alapján kell a további szükséges intézkedést kezdeményezni és végrehajtani.

A környezetünk védelme érdekében kérjük, hogy minél előbb kösse rá ingatlanának szennyvízrendszerét a községi szennyvízhálózatra. A bekötéshez szükséges műanyagcsöveket a fenti időpontig térítésmentesen tudja az önkormányzat biztosítani a bekötendő családi házak tulajdonosainak.

Polgármesteri Hivatal

A történet folytatódik

Valami véget ért – valami kezdődik. Elbúcsúztattuk a 2003-as esztendőt és köszöntöttük 2004-et. De a legtöbb történet nem követi a naptárt. Az ország egyik nagy elhatározása az, hogy a XXI. század követelményeihez igazodva jelentősen növelje a tisztított szennyvizet, a csatornázottság arányát. Ez, és ehhez az elhatározáshoz kapcsolódóan Szigetbecse lakóinak hatalmas vállalása olyan történet, mely sok naptári éven átível.

A Szigetbecsei Krónika első számában (1999. november) már arról számoltunk be, hogy a képviselő-testület előzőleg majd minden ülésen tárgyalt a községet is érintő csatornahálózat megvalósításáról. Ettől kezdve szinte minden lapszámban kaphattak az olvasók tájékoztatást a történetekről, a tudnivalókról. A tapasztalt, sokat látott kivitelezők a legnagyobb elismerés hangján szóltak az érintettek megértéséről, informáltságáról és mindenkinek a segítőkészségéről. Nem véletlen, hogy itt, Szigetbecsén készült el először a beruházásban érdekelt hat társult település közül a községen belüli fővezeték, 2002. július 10-én itt kötötték „élesbe” az első háztartást.

Másfél év telt el azóta, a történet folytatódik, de ebben a naptárnak azért van szerepe. 2004 januárjában új fejezet kezdődik, és ezért a krónika írójának ismét akad dolga.

A községben a házi bekötések igény szerint történnek. 452 ingatlan közül ma 291 szennyvizét fogadja a rendszer. Az eredmény 64,3 %-os. Ezzel a társult települések között Szigetbecse – Apajjal együtt – az élvonalban áll. A teljesítmény azonban még így sem éri el a kívánatos szintet!

Ennek megértéséhez szükség van néhány tény és számadat ismertetésére.

A beruházásban részt vevő mind a hat község, így Szigetbecse is, szerződésben vállalta, hogy 2002. október 31-ig a rákötések mértéke eléri a 35 %-ot, ezután ez a százalék havonta 2,5 %-kal nő, majd 2003. december 31-ig eléri a 70 %-ot.

A fent közölt adatból kiderül, hogy még az „éltanulók” is valamivel elmaradnak ettől...

Másfél év tanulódó tehát letelt, az önkormányzatok most már kénytelenek szembenézni azzal, hogy a szerződésben vállaltaknak megfelelően a kisebb arányú felhasználás számláját állniuk kell, mert a rendszer tulajdonos erre kötelezi az üzemeltetőt.

Ez az az összeg, ami a bekötöttségi arányból következően terheli a szerződést kötő önkormányzatokat.

A másik fizetési kötelezettség abból ered, hogy különbség mutatkozik a kiszámlázott és a rendszerbe ténylegesen érkező szennyvíz mennyisége között.

Az üzemeltető az utóbbiból 10%-nyit be tud annak, hogy kerülhet a rendszerbe pl. beszivárgó esővíz, vagy hólé stb., de az ezen felül mutatózó különbség bizony mást jelez. Például azt, hogy a háztartásokból illegálisan is juttatnak a rendszerbe szennyvizet. Ennek egyik és leggyakrabban alkalmazott módszere az, hogy nem kötnek rá a rendszerre, a házi derítőben összegyűlt szennyvizet búvárszivattyúval öntözőcsövön keresztül egyszerűen bevezetik a hálózatba.

Az önkormányzatnak – a közösségnek – tehát elemi érdeke egyfelől, hogy a bekötések aránya elérje a kívánt – 70%-os – mértéket és az is, hogy kiderüljenek, megszűnjenek az illegális szennyvízbevezetések. Ennek érdekében ősszel átfogó ellenőrzésre került sor, tavasszal pedig ismét erőteljesebben kezdődik az ösztönzése azoknak, akik még nem éltek a hálózatra való rákötés lehetőségével.

Már mindannyian ismerkedünk két új fogalommal: 1/ talajkezelési díj, 2/ vízterhelési díj. Az előbbi azokat terheli majd, akik tehetnek, de nem kötnek rá a csatornarendszerre, illetve akik csak szikkasztóval, derítővel rendelkeznek és nem tudják a vízfogasztásuk mértékében igazolni, hogy szennyvizüket szippantóval tisztító műbe szállíttatták. (Megnő így a szippantótól elvárható, bizonyító erejű számla értéke!)

A vízterhelési díjat központilag állapítják meg, azt együtt számlázzák a csatornadíjjal. (Ez az előbbi díjnal jelentősen kevesebb!) Kivetésének indoka az, hogy a tisztított szennyvíz is valamilyen mértékben szennyezett (természetesen nem ivóvíz minőségű) és így terheli az élővizeteket.

Mindezeket Sági János, a szennyvíztelep vezetője mondta el lapunknak. Az üzemeltető által az elmúlt két és fél év alatt tapasztalatról elmondta, hogy a rendszer nagyobb hibák nélkül működött. Leggyakoribb zavart a gyűjtőaknába került, vagy ott maradt tárgyak (csődarabok, kövek stb.) okozták. Ezeket a szivattyú felszívja és az felakad. Az így már csak levegőt szívó szerkezet jellegzetes hangot ad, amit a figyelmes járókelő észlelhet. Sági János arra kér mindenkit, hogy ha ilyet észlel, a mihamarabbi hibaelhárítás érdekében jelezze ezt a szennyvíztelep ügyeletét éjjel-nappal hívható számon: 06/24/519-370. Közös érdek az is, hogy a csatornahálózatot használók ügyeljenek arra, ne kerüljön bele oda nem való tárgy (rongy, toll, stb.). Ha ez mégis megtörténik, szintén jelezzék az esetet a fenti számon.

ÉRTESÍTÉS

A szennyvízberuházással kapcsolatos **OTP Lakástakarékpénztár** havi részletbefizetésekhez az OTP LTP már nem küld évente befizetési csekket, azt igényelni kell.

Két lehetőség van erre:

1.

Az utolsó csekk felhasználása után keressék fel az OTP ráckevei fiókját. Vigyék magukkal az utolsó befizetési szelvényt. Ennek bemutatásával az OTP-ben fizessenek be legalább egy havi részletet és egyidejűleg rendeljenek meg egy évre szóló csekket. Két-három héten belül a lakásra kapják postai úton a 12 db csekket. Ezt az OTP-nél a család bármely tagja, vagy ismerőse is elintézheti!!!

2.

Amennyiben a Ráckevére történő utazás és a fenti ügyintézés bármilyen okból nem oldható meg, a polgármesteri hivatal segíteni fog az ügyintézésben. Egy régebbi befizetési szelvényel, legalább egy havi befizetési összeggel a községi polgármesteri hivatalt szíveskedjenek felkeresni és rövid időn belül segítünk intézkedni.

Szeretnénk tájékoztatásunkkal és esetleges közreműködésünkkel segíteni a Tisztelt Lakosságot.

Minden hónap végén kapunk az OTP LTP-től zárást, amely kimutatja a hátralékosokat és a hátralék összegét. A fennálló hátralékok megfizetését az önkormányzatoktól követeli az OTP. Ezideig nem kellett fizetni, mivel a tartozások listája alapján felszólítottuk a tartozókat a tartozásuk kiegyenlítésére.

Sok többletmunkát és többletköltséget jelent az önkormányzatunknak a hátralékosok felszólítása. Eddig még nem alkalmaztuk a közadók módjára történő behajtás államigazgatási eljárást, ha el lehet kerülni, nem is szeretnénk azt alkalmazni. A végrehajtás minden költségét is a hátralékosnak kell megfizetni abban az esetben.

Kérjük, hogy a havi részleteket mindenki rendszeresen fizesse. Kérjük el az ezzel járó kellemetlenségeket, többletmunkát és többletköltségeket.

Polgármesteri Hivatal

m ű l t • m ű l t • m ű l t • m ű l t • m ű l t

A katona meséje

Ezt a katonát is kőből faragták, mint Szigetbecse néhány régi, málló, mégis szép kerítésoszlopát díszítő állatfiguráját. Mint azok, ez is beszédes. Pedig a katonaszobor a maga valóságában már nem is látható. Létezik és él azonban az emlékezőkben és az ő történetüket meg lehet hallgatni. Az emlékezetet – XX. századi történetről van szó – féltve őrzött fényképek támogatják.

Egy ilyen fénykép fölé hajolunk otthonukban Kiss Jenővel és feleségével Lipsz Matilddal. Másolatát már láttam a polgármesteri hivatalban. Előző lapszámunkban a kerítésfaragványokról írva, a cikk végén kérdést tettem fel: ki tud annak a katonaszobornak a sorsáról, melyet, akárcsak a kerítésoszlopok kedves állatfiguráit, Lipsz Mátyás faragott?

Erre a kérdésre reagált a dédunoka Kiss Mariann. A hivatalba bevitt képek egyikén ott látható a keresett katona! Mariann már nem ismerhette, de a képen a szobor talpazatánál ott áll – 7-8 évesen – édesanyja, Kissné született Lipsz Matild.

Először tehát Mátyás unokáját kerestem fel, ahol előkerült az eredeti fénykép. Koppott, szakadozott a fotó, de jól látható rajta a deli harcos sisakban, jobbában puska. A talpazat felirata elmosódott, de kibetűzhető: A felvidék visszacsatolása emlékére 1938. (A középső sor nem pontosan olvasható.) A házaspár, Matild, az unoka készségesen és örömmel kalauzol az emlékek táján:

„A katona szobra családi házunk udvarán állt. A II. világháborúban, amikor közeledett a front, a család úgy döntött, hogy a szobrot eltávolítja, nehogy a katona-alak miatt valami baj keletkezzen. Hogy ne legyen szem előtt, az udvar végében a fészker mögé állították. Édesapám mesélte, hogy egy ide szállásolt orosz katonát azért megijesztett, aki a sötétben a fészker mögé ment dolgát végezni...

Később a kitelepítések idején le is rombolták a kőszobrot. Lipsz Alajos (Luiz bácsi) édesapám később az üres talpazatra egy kedves, göndör sörényű orosz lányt faragott. Erről is vannak képeink. Ezt a szobrot most a régi családi ház udvarán kisebbik lányom, Mariann őrzi, aki különös fontosságot tulajdonít az ősök emlékének és nagy becsben tartja a régi tárgyakat, fényképeket.”

Kisséknél is szóba került, hogy mi minden rejtőzik, hányódik, pusztul udvarokon, padlásokon. Egy helytörténeti gyűjtemény létrehozásával lehetne ezeket a múltat őrző tárgyakat a jövőnek megmenteni. A házigazda – Kiss Jenő – térül-fordul és hozza a Luiz bácsi, de talán Mátyás nagyapa által is használt, tekintélyes méretű ácsszekercét. Súlyából következtetni lehet a használók erejére, de mesél ez a szerszám arról is, hogy a falusi embereknek – mint még ma is – sok mesterséget el kellett sajátítaniuk. Ezt a szekercét és még több régi használati

eszközt – pl. szőlőprést, daralót – szívesen adnák egy helytörténeti gyűjteménybe. Erre vár az udvaron őrzött, az előregedett kerítésoszlopok két megmenthető kőfigurája is.

Utam végén meglátogatom Lipsz Mátyás dédunokáját, Mariannt. Ő is szívesen és lelkesen mutatja meg az általa őrzött tárgyi emlékeket, fotókat. A holtág partján, az udvarban meglepően jó állapotban áll a göndör sörényű orosz lány és két kerítésdíz, két macska. Különlegességük, hogy a szemeket színes üveggolyókkal alakította ki a szoborfaragó dédnagyapa. A kis udvaron még egy családi emléket őriznek. Az egykori szőlőprést tartályát a nagyapa, Lipsz Alajos készítette, erre utal a véset: L. A. 1937. V. 22.

A Lipsz család mesélte, hogy amikor felesége meghalt, Mátyás egy angyalt formázó sírkövet mintázott. 1940-ben őt is ebbe a sírba temették. Ám amikor a fiút, Alajost 1985-ben is oda helyezték örök nyugalomra, az előregedett angyalszobor összetört. Erről sajnos még kép sincs. Kérdésünk: nincs véletlenül valakinek olyan képe, amin ez az angyal látható?

Megszólaltak tehát ismét kövek, tárgyak, fotók. Nekem arról mesélnek, hogy egy helytörténeti gyűjtemény megalapítását már nem lehet sokáig halogatni.

Addig is ki-ki őrizzze lehetőleg a múltat bemutató tárgyakat, fényképeket, mert az utódok fájón nélkülöznék azokat a történeteket, melyekről mesélhetnének.

pp

A kicsi Matild és az orosz lány

j ö v ő • j ö v ő • j ö v ő • j ö v ő • j ö v ő

Üdvözöljük az Erdősor utcaiakat!

Boldog új évet! Köszöntjük egymást év elején és hisszük, hinni akarjuk, hogy az elkövetkező jó lesz, tán jobb is, mint az elmúlt esztendő. Milyen nagyszerű látni – ilyenkor különösen – fiatalokat, akik előtt még sok szép, ígéretes év áll, és akik bizakodva, tervekkel telve, okosan vágnak neki a nagybetűs életnek.

Két ilyen fiatal emberrel találkoztam és merítettem hitükből, derűjükből erőt magamnak is.

A naptár januárt mutat, ám a hónap nyoma sincs, a szikrázó nap tavaszias meleggel simogat. Az utca, melyben járok, 2002. szeptember közepén, amikor a képviselő-testület megsejmelte, még nem volt egyéb, mint egy zúzalékkövel kialakított sáv, két oldalt cövekek jelezték a telekhatárokat, de a képzelet már szárnyalhatott. Az Erdősor utcában 25 közművesített telek kínált megvalósítható álmokat.

A házhelyek gyorsan elkelttek. A szemle óta másfél év sem telt el és már sorjáznak az épülő otthonok, jelezve, hogy a jövőt alakítók nem csak álmodoztak.

Egy épület vonz, mert a falak ugyan még vakolatlanok, de a napfényben ragyogó ablakokon hófehér függönyök is jelzik: itt már berendezkedtek az építők.

Két megejtően fiatal ember fogad. Csordás Gábor és felesége Szabó Éva a húszas éveinek a legelején jár. A történet szomorúsággal kezdődött, meghalt Éva édesanyja. A ház, amit Éva megörökölt, bizony öreg volt. A fiatalok úgy ítélték meg, hogy nem érdemes felújítani. Megörültek, amikor hallottak a szigetbecsei lakótelkekről. Nem sokat gondolkoztak mielőtt úgy döntöttek, építkezésbe vágnak bele. Megerősítette elhatározásukat, hogy a felkínált házhelyeket, a közművesített telkeket nagyon szép helyen alakították ki.

„Azonnal megtetszett a hely – meséli Éva –, az utca zsákutca marad, így nem lesz nagy forgalom. A telek végében erdő véd a szelektől, az épülő házat keltétől nyugtáig süti a nap. Nyomós érv volt választásunkban az, hogy rokonaink, barátaink élnek itt Szigetbecsén. Mindig is rokonszenvesek voltak az itt élők, láttuk, látjuk, hogy a falu következetes munkával, összefogással folyamatosan fejlődik, szépül. Itt mindig történik valami, aminek örülni lehet.”

Épül a ház (korábbi felvétel)

„Otthonunk építését tavaly májusban kezdtük – veszi át a szót Gábor –. Nem haladtunk volna ilyen gyorsan, ha nem kaptunk volna rengeteg segítséget a rokonoktól, barátoktól és máig az önkormányzattól is. Előfordult, hogy úgy terveztem, munka után focista barátaimmal a hétvégét kihasználva nekilátunk a tetőfedésnek, de mire hazaértem nagyapám már végzett is! Számunkra az ő és a hozzá hasonló idős emberek töretlen akarata, ereje is nagyszerű példa!

Míg itt dolgoztunk megismertük a környéket, jövőd életünk színterét. Sokat sétálunk a környéken. Tavasszal csodálatosak voltak az erdő akácfái, az illat szinte részegített! Madárdal ébreszt, egyébként simogat a csend. Most ősszel az első hideg napok után a deres, tündéri tájban gyönyörködhattunk.

Már mások is jól haladnak az építkezéssel itt az Erdősor utcában. Megismerkedtünk a szomszédokkal. Fiatalok, biztos, hogy jól megleszünk egymással.

A karácsonyt már itt ünnepeltük. Ez volt életünk legszebb karácsonya! A ház már lakható, persze még sok a teendő. Hiányzik a külső vakolás és színezés és terveinkben szerepel a tetőtér beépítése. Kettőnknek

elég a jelenlegi hely, de szeretnénk gyerekeket, a nagyobb családnak ez már szükséges lenne. Az idej terveinkben a kert kialakítása is szerepel.”

Sok fiatal számára megszívlelendő az, amit búcsúzásul ez a két fiatal ember, Szigetbecse két új polgára vall:

„Bizakodva, pozitív gondolkodással kell nekivágni az előttünk lévő útnak. Hinni kell egymásban, a közösségben. Hozzánk hasonló fiatalok talán úgy gondolják, túl nagy feladat házépítésbe fogni. De ha van egy kis tőke, van segítség, jobban járnak ezzel, mint ha az albrételet nyögnék. Kedvezményes hitel törlesztése annál biztos kevesebb és mennyivel jobb aztán, ha saját fedél van a fejünk felett!”

Boldog új évet kedves szigetbecseiek!

Boldog új évet az Erdősor utca minden jelenlegi és leendő lakójának!

Pap Kornélia

fizetett hirdetés

BARKÁCS ÉS HÁZTARTÁSI

árúk boltja nyílik

2004. február 16-án Szigetbecsén

a Makádi út 17. szám alatt.

Nyitva tartás:

hétfő–péntek 7.30–17 óráig, szombat 7.30–12 óráig

Kínálatunkból:

- csavarok
- szegek
- zárok
- lákatok
- szerszámok
- kések
- ollók
- mérőszalagok
- fűrészárak
- menetesszárak
- vágókorongok
- létrák
- szárítók
- vasalódeszkák
- öntözőkannák
- vödörök
- seprűk
- ecsetek
- ragasztók
- elemek

Még sok egyéb termék, amire szüksége lehet az otthonában.

* HÍREK * HÍREK * HÍREK *

Szigetbecsért – összefogással

Közalapítványi közlemény

A Szigetbecse Községért Közalapítvány Kuratóriuma ezúton is megköszöni mindazon

vállalkozók, magánszemélyek, szülők áldozatvállalását, akik elősegítették a 2003. évi munkánkat és ezzel jelentősen hozzájárultak Szigetbecse község fejlődéséhez.

A Szigetbecsei Krónika 2003. július-augusztusi számában részletesen beszámoltunk az addig végzett munkánkról. Ezt most az alábbiakkal tudjuk kiegészíteni.

Az alapítványunknak felajánlott személyi jövedelemadó 1 %-ából nagyképernyős színes televíziót és videót vásároltunk az általános iskolának, valamint az óvodai játszógaléria építési költségeinek egy részét ebből fizettük ki. A fennmaradó összegből – terveink szerint – a serdülő futballcsapat részére sportmezeket szeretnénk vásárolni.

A Balassi téri játszótér építését célzó pályázatot megnyertük, megvalósításában részt kívánunk venni. Ha elkészül, a szülők segítségével kívánjuk megoldani a játszótér felügyeletét, zárhatóságát, karbantartását.

Amint arról beszámoltunk, a közösség összefogásával megrendeztük Szigetbecse első falunapját, ami a helybeliek és a vendégek elismerését vívta ki. A falunapot szeretnénk 2004-ben is megrendezni. Juhász Magda vers- és meseíró közreműködésével író-olvasó találkozót szerveztünk az óvodában és az iskolában.

Részt vettünk tavasszal a község nagytakarításában. A sporttevékenységet, ezen belül a futballcsapat munkáját támogattuk.

Az előző évi munkánkat továbbra is folytatni kívánjuk. Ehhez szeretnénk ismét kérni az Önök támogatását. Ennek egyik lehetősége a személyi jövedelemadójuk 1 százalékának felajánlása közalapítványunk részére. Ez Önöknek nem jelent plusz kiadást, de Szigetbecsének plusz bevételt igen.

teremtornák jelentik. Ezek 12 körzetben lévő iskolák között zajlanak. **Eredményeink:**
Őszi időszak,
kispályás füves bajnokság II. hely.
Téli teremtnak: megyei területi döntő,
Szigetszentmiklós IV. hely.
3-4. osztályosok, Dunavarsány: I. hely.
5-6. osztályosok, Szigetcsép: I. hely.
Magyar területi döntő, Erd. IV. hely.
Legjobb kapus: Radnics Gábor.
7-8. osztályosok, Dömsöd: IV. hely.
Polgárőr Kupa, Ráckeve 1-4. oszt.: IV. hely.

Leány labdarúgás

Sikeres toborzás után 15 lány jár Ráckeve hétvégénként a női labdarúgó szakosztályba.

Köszönet jár az általános iskola igazgatójának, a Diáksport Egyesület vezetőjének a teremhasználatért és külön köszönet az aktív és

lelkes szülőknek (Mayer Juli, Szűcs Vilmos, Sallay József). A gyerekekkel és a szülőkkel együtt örülünk, hogy a diáksportélet e területén ilyen eredményekkel öregbíthetjük Szigetbecse hírnevét a körzeten innen és túl!

Mihály Gyula edző

2003. december 12-én adták át a nagyóvoda játszógalériáját, melyet a közalapítványon kívül jelentős mértékben támogattak a szülők és más szponzorok. Köszönet minden segítőnek.

Iskolai labdarúgás

Három éve foglalkozom a tanulókkal a BOZSIK-program keretében. A különböző korcsoportokban (óvodától a serdülő csapatig), mintegy 30 gyerek alkotja ezt a közösséget.

Célomul tűztem ki a rendszeres, eredményes sportoláson kívül a gyermekközösség nevelését, a jó kapcsolat ápolását a szülőkkel, az iskolával és a Szigetbecsei Sportegyesület vezetőjével is.

Az elmúlt években sok szép eredményt értünk el BOZSIK-program labdarúgó tornáin, több gyermeklabdarúgó lett a kiválasztó tornákon körzeti területi válogatot! (Benczúr Bence, Gonda Sándor, Michélsz János.) Évente 10-15 tornán vettünk részt.

Az iskolai labdarúgást őszi és tavaszi szabadtéri kispályás tornák, a téli időszakban a

Mozgáskorlátozottak figyelem!

Tájékoztatjuk a súlyos mozgáskorlátozott személyeket, hogy a 2004. évi közlekedési támogatás iránti kérelmüket 2004. március 31-ig a Polgármesteri Hivatalba nyújtsák be.

A kérelemhez (nyomtatványt a hivatalban adunk) csatolni kell: - jövedelemigazolásokat, nyugdíjszelvényeket.

A parkoló jeggyel kapcsolatos ügyintézés 2004. július 1-től a ráckevei Okmányiroda fogja intézni (Ráckeve, Szent István tér 4., telefon: 523-322).

Kiadja Szigetbecse Képviselő-testülete, Felelős szerkesztő: Pap Kornélia, Felelős kiadó: Losonczy Béla jegyző

A szerkesztőség címe: Szigetbecse, Petőfi Sándor u. 34.

Nyomda: PRESS+PRINT Kft. – Megjelenik: kéthavonta

Elhunytak

Feigl Józsefné szül. Nagy Julianna
2003. november 28. élt 69 évet.

Nagy József

2003. december 17. élt 81 évet.

Virág Gyuláné szül. Gálfi Eszter

2003. december 23. élt 92 évet.

Nagy Istvánné szül. Sváb Erzsébet

2003. december 29. élt 90 évet

Születés

2003. december 10-én született

Sümei János és Simsik Mónika fia

Ádám Marcel

SZIGETBECSEI KRÓNIKA

Kedves olvasóinknak kellemes húsvéti ünnepeket kívánunk!

„Bemelegítés” futás előtt

Meghívó

A Szigetbecsei Sportegyesület szeretettel és tisztelettel meghívja a község valamennyi lakóját, minden érdeklődőt a

**húsvét vasárnap, április 11-én
délután 17 órakor kezdődő
hagyományos TOJÁSFUTÁSra.**

Helyszíne a Petőfi Sándor utca.

Ezután kerül sor az ugyancsak hagyományos húsvéti bála a Művelődési Házban.

Jó szórakozást kívánnak
a rendezők

Ab ovo – kezdettől fogva

Ovo – tojás. Az élet szimbóluma régóta. A kereszténység is korábbi kultúrákból vehette át. A húsvéti ünnepkör egyik jelképe. Ezt fejezi ki az a szokás, hogy tojást – festett, díszített tojást – ajándékoznak ilyenkor az emberek egymásnak. Ennek egyik szép példáját szolgáltatják a szigetbecseiek, akik híven megőrizték elődeik kedves ünnepi vígasságát, a húsvéti tojásfutást.

Hogyan, miért vált jelképpé húsvétkor a tojás, mint az élet kifejezője? Ezt kérdeztük ünnep előtt Pázmány Béla plébános úrtól.

– Azon kell elgondolkoznunk, mit is jelent az emberré lett isten fia földi élete, tanítása, szenvedése és feltámadása a keresztény embereknek.

A húsvét, a nagybőjt, majd a gyász, végül a feltámadás ünneplése Jézus tanítására emlékeztet. Azt mondja a mindenkor élő embernek, hogy az életben szenvedés is van – Jézus is szenvedett –, de azt is, hogy ebbe nem szabad belenyugodni, azt tétlenül túrni. Mozdulni, tenni kell magunkért, embertársainkért. Mindenkinek, egyénnek, népnek, van keresztje, szenvedése, de a tétlenség, a belenyugvás maga a halál. Húsvét pedig a szenvedés vállalásán túl elvezet a feltámadáshoz. Jézus földi életével, tanításával azt mutatta meg, hogy az élet hatalmas kincs, isteni adomány, érdemes érte szenvedni, és ha földre tepernek is néha a nehézségek, amennyiben nem tespedünk, ehelyett cselekszünk, van remény a felállásra – a feltámadásra.

A változás – élet. A mozdulatlanság – halál. Mindannyian egyen-

ként, egy nemzet tagjaként már sokszor kerültünk szembe a változás kínjával. De nem kín-e az első nagy változás, a születés? A tojásból kikelő kiscsibe is megszenvedti azt, hogy otthagyja a burok biztonságát, kinnal, keservvel kitör onnan. Az ember születése is megrázkód-tatás, mégpedig nemcsak az anyának, hanem a magzatnak is szenvedés. Sirva tiltakozik az új, ismeretlen közegben, de majd megtapasztalja, hogy az élet hatalmas érték, szépség, öröm forrása is és megtanulja, hogy meg kell küzdeni a nehézségekkel.

Közösségként egy újabb változás előtt állunk. Tagjai leszünk egy nagy európai családnak. Jól vizsgáztunk tettekérségből: már a csatlakozásra felkészülve vállaltunk sok nehézséget. Az idősebb generációk többször voltak nem önként vállalt, rájuk kényszerített nehézségek, szenvedések tűrői. Ezúttal végre szabad, független ország népeként, emelt fejjel léphetünk egy távlatot, jobb jövőt ígérő közösségbe. Mozdultunk, kezünkbe vettük sorsunk irányítását.

A tojás az élet szimbóluma. Az életé, amit hitünk szerint isten adott csodaként minden földi és talán földön túl is létező lénynek. Az isten – jehova –, aki Mózesnek a hegyen feltett kérdésére: Mit mondjak népemnek, kinek az üzenetét hozom? – azt felelte: Én, aki vagyok az küld téged népedhez.

Az, aki vagyok. Nem az, aki volt, nem az aki lesz, hanem az, aki van minden pillanatban. Ab ovo – a kezdetektől fogva.

Így és ezért vált a tojás az élet jelképévé, a húsvét szimbólumává.